

tas intimare, nî eadem hæc omnia dudum Tibi constare noſsem. Interea hæc ad Te dedi, ut errore circa Inventorem hujus Tibi conceptô, quô & ipse cum pluribus aliis implicabar, Te extricarem. Nec offendant, quòd in Scriptis, præsertim Weigeliî nostri, depositum hoc Pythagoricæ sagacitati acceptum feratur; sed hoc modestiæ Viri, foetus suos quamvis parente dignissimos, alienæ familiæ singulari adoptionis ratione asserentis, in solidum, ut supra retuli, tribuendum esse recordabere. Quo ipsò certe, ut ubique assolet, antiquam tum philosophandi, tum vivendi consuetudinem redintegrare nititur. Ceterum, si semita, quâ nos ad Tetractyos vel de novo inventionem, vel Pythagoricæ reparationem, perreximus, durior Tibi aliisque æstimabitur, quàm ut eam terendo vestigia nostra retexas, aliam ut ingrediaris neutiquam indignamur. Quemlibet enim suo sensu abundare permittentes, nemini quicquam obtrudimus; hæc tamen lege, ut & nos libertati nostræ permittamur. Vale.

Dab. Jen. Calend. Novembr.

M DC LXXII.